

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 016392 22 U

Novi Travnik, 31.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarele Porić, kao predsjednica vijeća, Senada Begović i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja T. I., Ul..., Š., R.S., zastupan po punomoćniku Rafaeli Ljubojević-Đurić, advokatu iz Gradiške, protiv tužene Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja tuženog broj: FZ3/8/1-31-2-850-4/21 od 30.12.2021. godine, u predmetu ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, na sjednici vijeća održanoj dana 31.05.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Kantonalne administrativne službe u Travniku matični broj: 1150413525 od 20.09.2021. godine, kojim se tužitelju ne priznaju prava iz invalidskog osiguranja po osnovu promijenjene radne sposobnosti.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženog pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da mu je od strane austrijskog nositelja osiguranja priznato pravo na invalidsku penziju zbog potpunog gubitka radne sposobnosti uslijed bolesti, te da se tužitelj putem austrijskog nositelja osiguranja obratio tuženom dana 23.07.2018. godine sa zahtjevom za ostvarivanje prava iz invalidskog osiguranja u BiH. Također navodi da je ljekarske komisije u svome nalazu i mišljenju utvrdile da postoji promijenjena rada sposobnost tužitelja počev od 05.04.2010. godine, a ista postoji i na dan 21.11.2018. godine, zbog čega je odbijen sa svojim zahtjevom. Na ovo rješenje tužitelj je izjavio žalbu te je drugostepena ljekarska komisija utvrdila da kod tužitelja postoji II kategorija invalidnosti zbog čega je tuženi odbio njegovu žalbu kao neosnovanu. Ističe da je osporeno rješenje doneseno u suprotnosti sa odredbom člana 31. st. 1. Sporazuma o socijalnom osiguranju između BiH i R. Austrije kojom je propisano: „Izvršne odluke sudova kao i izvršna rješenja i isprave nosioca ili organa jedne države ugovornice o doprinosima i ostalim potraživanjima iz socijalnog osiguranja priznaju se u drugoj državi ugovornici“, a slijedom čega se može zaključiti da osobi kojoj je priznato pravo na invalidsku penziju po osnovu utvrđene invalidnosti od strane austrijskog organa, dotičnom bi trebao biti priznat isti status i pred domaćim

organom. Predlaže da se tužba uvaži, osporena rješenja ponište i da se tužitelju prizna pravo na invalidsku penziju zbog bolesti, uz naknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu tužena je ostala kod razloga iz osporenog rješenja i predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama razloga iz tužbe shodno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine F BiH“ br. 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je na zahtjev tužitelja, koji je podnesen putem austrijskog nosioca osiguranja dana 23.07.2018. godine, pokrenut postupak za ostvarivanje prava iz invalidskog osiguranja u toku kojeg je pribavljen nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinska vještačenja zdravstvenog stanja Sarajevo-Odjeljenje za prvostepeni postupak Sarajevo broj INO-P-SA-660/21 od 23.07.2021. godine kojim je, nakon usaglašavanja sa inozemnim nosiocem osiguranja, te na osnovu uvida u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju utvrdio da kod tužitelja postoji druga (II) kategorija invalidnosti, i da tužitelj zbog promijenjene radne sposobnosti nije sposoban za posao mašinbravara, ali da je sposoban za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje teže fizičko naprezanje i prisustvo veće koncentracije plućnih iritanata, te je imajući u vidu ovakav nalaz i mišljenje ljekarske komisije prvostepeni organ uprave odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan. Postupajući po žalbi tužitelja drugostepeni organ uprave je pribavio nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinska vještačenja zdravstvenog stanja Sarajevo-Odjeljenje za drugostepeni postupak Sarajevo broj DOV-INO-P-SA-68/21 od 17.12.2021. godine koji se u suštini složio sa nalazom, ocjenom i mišljenjem prvostepene ljekarske komisije. Pri tom su organi uprave imali u vidu i ljekarsko stručno mišljenje austrijskog nosioca osiguranja, od 21.11.2018. godine, a koje je priloženo uz zahtjev za priznavanje invalidske penzije austrijskog nosioca osiguranja i u kojem je navedeno „Sa ovom slikom tegoba pacijent može obavljati lake fizičke poslove bez saginjanja, podizanja i nošenje tereta, penjanje i silaženje, opasnosti od pada puno radno vrijeme. Potrebno je mijenjati položaj kičme svako pola sata“, te je sa ovom slikom pacijentu priznato neograničeno pravo na invalidsku penziju austrijskog nositelja osiguranja počev od 01.08.2018. godine, Slijedom nalaza, ocjene i mišljenja stručnog organa DOV-INO-P-SA-68/21 od 17.12.2021. godine, kao i činjenice da je tužitelju prestalo svojstvo osiguranika u BiH, prvostepeni organ uprave je pozivajući se na odredbu člana 52. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Federacije BiH (Sl. novine F BiH broj 13/18, 19/21, 19/22), osporenim rješenjem od 30.12.2021. godine odbio žalbu tužitelja.

Navodi tužbe, da je shodno odredbi člana 31. st. 1 Sporazuma o socijalnom osiguranju između BiH i R. Austrije te uvažavanjem mišljenja liječničke komisije iz Austrije, trebala kod tužitelja biti utvrđena I (prva) kategorija invalidnosti i priznata prava iz invalidskog osiguranja, po nalaženju ovog suda, su neosnovani.

Naime, kod činjenice da je predmetom medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja tužitelja bila cjelokupna raspoloživa medicinska i druga dokumentacija, i da su oba stručna organa dala saglasne ocjene i mišljenja u pogledu ocjene radne sposobnosti tužitelja, zaključujući da se tužitelju ne može priznati invalidnost prve (I) kategorije iz razloga što je tužitelj sposoban za odgovarajući posao koji ne iziskuje dizanje i prenošenje tereta preko 10kg, dugotrajni prinudni položaj kičme, čučanje i prisustvo veće koncentracije plućnih iritanasa, ovaj sud zaključuje da je tuženi organ pravilno postupio kada je ocijenio neosnovanim žalbene navode tužitelja koji su bili upućeni na pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja. Nadalje drugostepena ljekarska komisija kao kolektivno tijelo predstavlja najviši stručni organ za davanje nalaza i mišljenja po pitanju sposobnosti za privređivanje u oblasti penzijsko invalidskog osiguranja, pa se osporeno rješenje tužene ne može bazirati na ljekarskom stručnom mišljenju koje je urađeno Austriji, te su i ovi navodi tužitelja neosnovani, budući da odredba člana 31. st. 1 Sporazuma o socijalnom osiguranju između BiH i R. Austrije regulira izvršni postupak pojedinih odluka druge države, ali ne predviđaju automatsko priznavanje nalaza i mišljenja druge države ugovornice. Stručni organi za ocjenu radne sposobnosti imali su u vidu priloženu dokumentaciju iz Austrije (koja se nalazi u spisu predmeta) pri davanju nalaza i mišljenja, ali sa druge strane odlučne činjenice na osnovu kojih se stiču prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja upravni organi su utvrđivali na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja domaće prvostepene i drugostepene ljekarske komisije kao stručnih organa, koji nalaz, ocjene i mišljenje daju slobodno i u skladu sa načelima medicinske nauke i pravila postupka, pri čemu cijene (kao i ostala dokazna sredstva), medicinsku dokumentaciju i nalaz, ocjenu i mišljenje inostranog organa vještačenja, ali nisu isključivo vezani ocjenom i mišljenjem inostranog organa vještačenja i inostranog nosioca osiguranja.

Organi uprave su također pravilno primijenili materijalno pravo kada su pozivajući se na odredbu člana 52. i 58 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Federacije BiH zaključili da tužitelj ne može ostvarivati prava po osnovu promijenjene radne sposobnosti iz razloga što je tužitelju prestalo svojstvo osiguranika.

Kako tužbom tužitelja nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, valjalo je odlučiti kao u izreci presude temeljem odredaba člana 36. stav 1. i 2. u svezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar:
Vanja Lovrinović

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.